UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Canones Sanctorvm Patrvm, Qvi Gangrae Convenerunt, constituti post Nicænum concilium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-72021

Visual Library

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΓΑΓΓΡΑ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ· ΟΙ τινες μετὰ τὴν ἐν νικαίᾳ σύνοδον ἐξετέθησαν.

CANONES SANCTORVM PATRVM, QVI GANGRAE CONVENERUNT, conſtituti poſt Nicænum *concilium.*

Κυρίοις τιμιωτάτοις ἐν ἀρμενίᾳ, συλλειτουργοῖς· εὐσέβιος, αἰλιανὸς, εὐγένιος, ὀλύμπιος, βιθυνικὸς, γρηγόριος, φιλήτος, πάππος, εὐλάλιος, ὑπάτιος, προαιρέσιος, βασίλειος, βάσσος, οἱ συνελθόντες εἰς τὴν κατὰ γάγγραν ἁγίαν σύνοδον, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Ἐπειδὴ συνελθοῦσα ἡ ἁγιωτάτη σύνοδος τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ κατὰ γάγγραν ἐκκλησίᾳ διά τινας ἐκκλησιαστικὰς χρείας, ζητουμένων καὶ τῶν κατ' εὐστάθιον, εὕρισκεν πολλὰ ἀθέσμως γινόμενα ὑπὸ τούτων αὐτῶν τῶν περὶ εὐστάθιον· ἀναγκαίως ὥρισεν, καὶ πᾶσι φανερὸν ποιῆσαι ἐσπούδασεν, εἰς ἀναίρεσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κακῶς γινομένων. καὶ γὰρ ἐκ τοῦ καταμέμφεσθαι αὐτοὺς τὸν γάμον, καὶ ὑποτίθεσθαι, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐν γάμῳ ὄντων, ἐλπίδα παρὰ θεῷ ἔχει· πολλαὶ γυναῖκες ὕπανδροι ἀπατηθεῖσαι, τῶν ἑαυτῶν ἀνδρῶν ἀνεχώρησαν, καὶ ἄνδρες τῶν ἰδίων γυναικῶν· εἶτα ἐν τῷ μεταξὺ μὴ δυνηθεῖσαι ἐγκρατεῖν, ἐμοιχεύθησαν, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ὀνειδίσθησαν. εὑρίσκοντο δὲ καὶ ἀναχωρήσεις ἐκ τῶν οἴκων τοῦ θεοῦ, καὶ τῆς ἐκκλησίας ποιούμενοι, καταφρονητικῶς διακείμενοι κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἴδια συνάξεις ποιούμενοι, καὶ ἐκκλησιάσεις, καὶ διδασκαλίας ἑτέρας, καὶ τὰ ἄλλα καὶ κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ξένα ἀμφιέσματα ἐπὶ καταπτώσει τῆς κοινότητος τῶν ἀμφιεσμάτων, συνάγοντες· καρποφορίας τε τὰς ἐκκλησιαστικὰς τὰς ἀνέκαθεν διδομένας τῇ ἐκκλησίᾳ, ἑαυτοῖς καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς, ὡς ἁγίοις, τὰς διαδόσεις ποιούμενοι. καὶ δοῦλοι δεσποτῶν ἀναχωροῦντες, καὶ διὰ τοῦ ξένου ἀμφιέσματος καταφρόνησιν κατὰ τῶν δεσποτῶν ποιούμενοι· καὶ γυναῖκες παρὰ τὸ σύνηθες ἀντὶ ἀμφιεσμάτων γυναικείων, ἀνδρικὰ ἀμφιέσματα ἀναλαμβάνουσαι, καὶ ἐκ τούτων οἰόμεναι δικαιοῦσθαι. πολλαὶ δὲ καὶ ἀποκείρονται προφάσει θεοσεβείας τὴν φύσιν τῆς κόμης τῆς γυναικείας. νηστείας τε ἐν κυριακῇ ποιούμενοι, καὶ τῆς ἁγιότητος τῆς ἐλευθέρας ἡμέρας καταφρονοῦντες, καὶ τῶν νηστειῶν τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τεταγμένων ὑπερφρονοῦντες, καὶ ἐσθίοντες. καὶ τινες αὐτῶν μεταλήψεις κρεῶν βδελυττόμενοι,

DOMINIS honorabilibus conſacerdotib. in Armenia, Euſebius, Aelianus, Eugenius, Olympius, Bithynicus, Gregori⁹, Philetus, Pappus, Eulabius, Hypatius, Proæreſius, Baſilius, Baſſus, qui conuenerunt in ſanctũ Gangrenſe concilium, in Domino ſalutem.

Quoniam conueniens ſancta ſynodus Epiſcoporum in eccleſiam Gangrenſem, propter quaſdam eccleſiaſticas & neceſſarias cauſas inquirendas, & ea quæ ſecundum Euſtathium geſta ſunt dinoſcenda, inuenit multa fieri indecenter ab his qui eundem Euſtathium ſequuti ſunt: neceſſariò ſtatuit, palàm omnibus factis, amputare uniuerſa quæ ab eodem male cõmiſſa ſunt. Declaratum eſt enim hos eoſdem nuptias accuſare, & docere quòd nullus in coniugali poſitus gradu ſpem habeat apud Deum. Vnde factum eſt, ut mulieres multæ ſeductæ, relictis propriis uiris, & uiri uxorib. deſtitutis uinculum coniugale diſſoluerent, continentiam profitentes, quam quum retinere non poſſent, adulterium commiſerunt. inuenti enim ſunt diſſenſiones ac ſeparationes in dominicis eccleſijs docere: id eſt, traditiones eccleſiaſticas, & ea quæ in eccleſijs aguntur, debere contemni, priuatiſque conuenticulis inſtitutis, ad imitationem eorum quæ in domo Dei aguntur, omnia præſumere, celebrare. adhuc etiam ueſtibus cõmunibus ſpretis, nouos etiam & inſolitos habitus aſſumpſiſſe. Primitias quoq; fructuum, & oblationes eorum, quas ueterum inſtitutio eccleſijs tribuit, ſibimet uendicaſſe, id eſt, propria ratiocinatione doctrinæ, tanquam ſanctis ſibi eas offerri debere, apud ſe & inter ſe diſpenſandas. Seruos à dominis recedentes, per hunc inuſitatum religionis ſuæ habitum, ſub ſpecie religionis dominos contempſiſſe. Mulieres quoque, præter conſuetudinem, & ſui ſexus ornatus, hinc ſe iuſtificari credentes, uirilem habitum ſuſcepiſſe, pluresque earem occaſione religionis tonſas, genuini decoris comas, penitus amputaſſe. Ieiunia quæ in eccleſia prædicantur contemnenda aſſeruiſſe. Nõnullos eorum etiam cibos carnium tanquã illicitos reputaſſe

In do-

In domibus coniugatorum nec orationes quidem debere celebrari perſuaſiſſe, in tantum ut eaſdem fieri uetent, & oblationibus quæ in domibus factæ fuerint, minimè communicandum eſſe decernant. Presbyteros uerò qui matrimonia contraxerunt, ſperni debere dicunt, nec ſacramenta quæ ab eis conficiuntur attingi. Loca ſanctorum martyrum, uel Baſilicas contemnere, & omnes qui illuc conueniunt reprehendere: diuites fideles qui non omnibus renunciant quæ poſsident, ſpem apud Deum non habere: & multa alia quæ enumerare nulli poſsibile eſt. Vnuſquiſque enim eorum per tales inſtitutiones ab eccleſiaſtico canone receſsit, tanquam proprias leges ſibimet condidiſſe pręſumens.

Sed nec communis his omnibus & una ſententia eſt. Singuli enim prout uidetur & libet, ad accuſationem eccleſiæ nitendo, tanquam re ctor non ſit, uel addunt decreta uel minuunt. Propterea ergo coactum eſt hoc concilium in Gangréſi eccleſia habitum, ut canones iſtos exponeret quibus probantur memorati extra eccleſiam eſſe. Quòd ſi per pœnitentiam condemnauerint omnia hæc quæ male ſenſerunt, tanquam à ſe non bene prolata, acceptabiles fiant, atq; ideo ſingula quæ debeant condemnare, ſynodus credidit exponenda. Quòd ſi quis renuerit hæc quæ hodie conſtituta ſunt, tanquam hæreticus & anathematizatus & damnatus abijciatur. Et erit non ſolum incommunicatus, uerùm etiam ab eccleſia habeatur extorris donec deprecetur Epiſcopos, & de uniuerſis quæ penes eos detecta atq; depreheſa ſunt, prouiderit quid horum ſuſceperit obſeruandum.

SI quis uituperat nuptias, & dormientẽ cum uiro ſuo fidelẽ ac religioſã deteſtat̃, aut culpabilem æſtimat, uelut quæ in regnũ Dei introire non poſsit, anathema ſit.

Si quis carnem edentem (præter ſanguinem, & idolis immolatum & ſuffocatum,) cum religione & fide, condemnat, uelut ſpem propter huiuſmodi perceptionem non habentem, anathema ſit.

Si quis ſeruũ prætextu diuini cultus doceat dominum contemnere proprium, ut diſcedat ab eius obſequio, nec ei cum beneuolẽtia & omni honore deſeruiat, anathema ſit.

Quicunque diſcernit à presbytero qui uxorem habuit, quod non oporteat eo miniſtrante de oblatione percipere, anathema ſit.

Si quis docet domum Dei contemptibilem eſſe, & conuentus qui in ea celebrantur, anathema ſit.

καὶ ἐν οἴκοις γεγαμηκότων εὐχὰς ποιεῖσθαι μὴ βουλόμενοι, καὶ γινομένων εὐχῶν καταφρονοῦντες, καὶ πολλάκις προσφορῶν ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκίαις τῶν γεγαμηκότων γινομένων, μὴ μεταλαμβάνοντες, καὶ πρεσβυτέρων γεγαμηκότων ὑπερφρονοῦντες, καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν γινομένων μὴ ἁπτόμενοι· καὶ τῶν ἐκεῖ συνερχομένων καὶ λειτουργούντων καταγινώσκοντες, καὶ πλουσίων δὲ τῶν μὴ πάντων τῶν ὑπαρχόντων ἀναχωρούντων, ὡς ἐλπίδα παρὰ θεῷ μὴ ἐχόντων· καὶ πολλὰ ἄλλα, ἃ ἀριθμῆσαι οὐδεὶς ἂν δυνηθείη. ἕκαστος γὰρ αὐτῶν, ἐπειδὴ τοῦ κανόνος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐξῆλθεν ὥσπερ νόμους ἰδιάζοντας ἔχειν.

οὔτε γὰρ κοινὴ γνώμη αὐτῶν ἁπάντων ἐγένετο· ἀλλ' ἕκαστος, ὅπερ ἂν ἐνεθυμήθη, τοῦτο προσέθηκεν, ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἑαυτοῦ βλάβῃ. δι' οὖν ταῦτα ἠναγκάσθη ἡ παραγινομένη ἐν Γάγγραις ἁγία σύνοδος καταψηφίσασθαι αὐτῶν, καὶ ὅρους ἐκθέσθαι, ἐκτὸς αὐτοὺς εἶναι τῆς ἐκκλησίας· εἰ δὲ μετανοοῖεν, καὶ ἀναθεματίζοιεν ἕκαστον τούτων τῶν κακῶς λεχθέντων, δεκτοὺς αὐτοὺς γίνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο ἐξέθετο ἡ ἁγία σύνοδος ἕκαστον, ὃ ὀφείλουσιν ἀναθεματίσαντες δεχθῆναι· εἰ δέ τις μὴ πεισθείη τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς αἱρετικὸν αὐτὸν ἀναθεματισθῆναι, καὶ εἶναι ἀκοινώνητον καὶ κεχωρισμένον τῆς ἐκκλησίας. καὶ δεήσει τοὺς ἐπισκόπους ἐπὶ πάντων τῶν εὑρισκομένων παρ' αὐτοῖς, τοιοῦτον παραφυλάξασθαι.

Εἴ τις τὸν γάμον μέμφοιτο, καὶ τὴν κα-
θεύδουσαν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, οὖσαν πι-
1 στὴν, καὶ εὐλαβῆ, βδελύσσοιτο ἢ μέμφοιτο,
ὡς ἂν μὴ δυναμένην εἰς βασιλείαν εἰσελθεῖν, ἀνά-
θεμα ἔστω.

Εἴ τις ἐσθίοντα κρέα χωρὶς αἵματος, καὶ
2 εἰδωλοθύτου, καὶ πνικτοῦ, μετὰ εὐλαβείας
καὶ πίστεως, κατακρίνοι, ὡς ἂν διὰ τὸ μετα-
λαμβάνειν ἐλπίδα μὴ ἔχοντα, ἀνάθεμα
ἔστω.

Εἴ τις δοῦλον προφάσει θεοσεβείας διδά-
3 σκοι καταφρονεῖν δεσπότου καὶ ἀναχωρεῖν τῆς ὑ-
πηρεσίας, καὶ μὴ μετ' εὐνοίας καὶ πάσης τιμῆς
τῷ ἑαυτοῦ δεσπότῃ ἐξυπηρετεῖσθαι, ἀνάθε-
μα ἔστω.

4 Εἴ τις διακρίνοιτο παρὰ πρεσβυτέρου γεγα-
μηκότος, ὡς μὴ χρῆναι λειτουργήσαντος αὐτοῦ
προσφορᾶς μεταλαμβάνειν, ἀνάθεμα ἔστω.

5 Εἴ τις διδάσκοι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ εὐκαταφρό-
νητον εἶναι, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ συνάξεις, ἀνάθεμα
ἔστω.

Εἴ τις

6 Εἴ τις παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐκκλησιάζοι, καὶ καταφρονῶν τῆς ἐκκλησίας τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐθέλοι πράττειν, μὴ συνόντος τοῦ πρεσβυτέρου κατὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis extra eccleſiam ſeorſim conuentus celebrat, & deſpiciens eccleſiam, ea quę ſunt eccleſiæ uoluerit uſurpare, non conueniente preſbytero, iuxta decretum epiſcopi, anathema ſit.

7 Εἴ τις καρποφορίας ἐκκλησιαστικὰς ἐθέλοι λαμβάνειν, ἢ διδόναι ἔξω τῆς ἐκκλησίας παρὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐγκεχειρισμένου τὰ τοιαῦτα, καὶ μὴ μετὰ γνώμης αὐτοῦ ἐθέλοι πράττειν, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis oblationes eccleſiæ extra eccleſiam accipere uel dare uoluerit, præter conſcientiã Epiſcopi, uel eius cui huiuſcemodi officia commiſſa ſunt, nec cum eius uoluerit agere cõſilio, anathema ſit.

8 Εἴ τις διδοίη ἢ λαμβάνοι καρποφορίαν παρεκτὸς τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐπιτεταγμένου εἰς οἰκονομίαν εὐποιΐας, καὶ ὁ διδοὺς, καὶ ὁ λαμβάνων, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis dederit uel acceperit oblata præter Epiſcopum, uel eum qui conſtitutus eſt ab eo ad diſpenſandam miſericordiam pauperibus, & qui dat, & qui accipit, anathema ſit.

9 Εἴ τις παρθενεύοι ἢ ἐγκρατεύοιτο, ὡς ἂν βδελύττων, τῶν γάμων ἀναχωρήσας, καὶ μὴ διὰ τὸ καλὸν καὶ ἅγιον τῆς παρθενίας αὐτῆς, ἀνάθεμα ἔστω.

Quicunque uirginitatem cuſtodiens, aut cõtinentiæ ſtudens, uelut horreſcens nuptias temerat, nec propter hoc quod bonum & ſanctum eſt nomen uirginitatis aſſumit, anathema ſit.

10 Εἴ τις τῶν παρθενευόντων διὰ τὸν κύριον, κατεπαίροιτο τῶν γεγαμηκότων, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis ex his qui uirginitatem propter dominum ſeruant, extollitur aduerſum coniugatos, anathema ſit.

11 Εἴ τις καταφρονοίη τῶν ἐκ πίστεως ἀγάπας ποιούντων, καὶ διὰ τιμὴν τοῦ κυρίου συγκαλούντων τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ μὴ ἐθέλοι κοινωνεῖν ταῖς κλήσεσι, διὰ τὸ ἐξευτελίζειν τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis deſpicit eos qui fideliter Agapas, id eſt, cõuiuia pauperibus exhibent, & propter honorem Dei conuocant fratres, & noluerit communicare huiuſcemodi uocationibus, paruipẽdens quod geritur, anathema ſit.

12 Εἴ τις ἀνδρῶν διὰ νομιζομένην ἄσκησιν περιβολαίῳ χρῆται, καὶ ὡς ἂν ἐκ τούτου τὴν δικαιοσύνην ἔχων, καταψηφίσοιτο τῶν μετ' εὐλαβείας τοὺς βύρρους φορούντων, καὶ τῇ ἄλλῃ κοινῇ καὶ ἐν συνηθείᾳ οὔσῃ ἐσθῆτι κεχρημένων, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis uirorum, propter continentiam quæ putatur, amictu pallij utitur, quaſi per hoc habere ſe iuſtitiam credẽs, & deſpicit eos qui cum reuerentia byris & alijs communibus & ſolitis utuntur, anathema ſit.

13 Εἴ τις γυνὴ διὰ νομιζομένην ἄσκησιν μεταβάλλοιτο ἀμφίεσμα, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰωθότος γυναικείου ἀμφιέσματος, ἀνδρεῖον ἀναλάβοι, ἀνάθεμα ἔστω.

Si qua mulier propter continentiam quæ putatur, habitum mutat, & pro ſolito muliebri amictu uirilem ſumit, anathema ſit.

14 Εἴ τις γυνὴ καταλιμπάνοι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀναχωρεῖν ἐθέλοι, βδελυττομένη τὸν γάμον, ἀνάθεμα ἔστω.

Si qua mulier uirum propriũ relinquens diſcedere uoluerit, nuptias execrãs, anathema ſit.

15 Εἴ τις καταλιμπάνῃ τὰ ἑαυτοῦ τέκνα, καὶ μὴ τεκνοτροφῇ, καὶ ὅσον ἐν ἑαυτῷ πρὸς θεοσέβειαν τὴν προσήκουσαν ἀνάγῃ, ἀλλὰ προφάσει τῆς ἀσκήσεως ἀμελοίη, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis filios ſuos relinquens nõ eos enutrit, & quod ad ſe pertinet non ad pietatem diuini cultus informat, ſed per occaſionem continentiæ negligit, anathema ſit.

16 Εἴ τινα τέκνα, γονέων, μάλιστα πιστῶν, ἀναχωροίη, προφάσει θεοσεβείας, καὶ μὴ τὴν καθήκουσαν τιμὴν τοῖς γονεῦσιν ἀπονέμοι, προτιμωμένης δηλονότι παρ' αὐτοῖς τῆς θεοσεβείας, ἀνάθεμα ἔστω.

Quicunq; filij à parentibus prætextu diuini cultus abſcedunt, nec debitam reuerentiam dependunt illis, qui diuinum cultum ſibi procul dubio præferunt, anathema ſit.

17 Εἴ τις γυναικῶν διὰ τὴν νομιζομένην ἄσκησιν ἀποκείροιτο τὰς κόμας, ἃς ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς ὑπόμνησιν τῆς ὑποταγῆς· ὡς ἀναλύουσα τὸ πρόσταγμα τῆς ὑποταγῆς, ἀνάθεμα ἔστω.

Si qua mulier propter diuinũ cultum (ut ęſtimat) crines attõdeat, quos ei Deus ad ſubiectionis materiem tribuit, tanquam præceptum diſſoluens obedientiæ anathema ſit.

18 Εἴ τις διὰ νομιζομένην ἄσκησιν ἐν τῇ κυριακῇ νηστεύοι, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis propter continentiam quæ putatur, in die Dominico ieiunat, anathema ſit.

19 Εἴ τις τῶν ἀσκουμένων χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης ὑπερηφανεύοιτο, καὶ τὰς παραδεδομένας νηστείας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, παραλύοι, ὑποικουροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθεμα ἔστω.

Si quis eorum qui continentiæ ſtudent, abſque neceſsitate corporea tradita in commune ieiunia, & ab eccleſia cuſtodita, ſuperbiẽdo diſſoluit, ſtimulo ſuæ cogitationis impulſus, anathema ſit.

Si quis

Si quis ſuperbię uſus affectu, conuentus abominatur, qui ad confeſsiones martyrum celebrãt, & miniſteria quæ in eis fiunt, ſimul cũ eorum memorijs execratur, anathema ſit.

Hæc autem ſcripſimus, non eos qui in eccleſia Dei ſecundum ſcripturas ſanctum propoſitum continentiæ eligunt, uituperantes: ſed eos qui abutuntur propoſito in ſuperbiam, & extolluntur aduerſus ſimpliciores, abſcindimus. Et damnamus eos qui aduerſum ſcripturas, eccleſiaſticas regulas, noua introducunt præcepta. Nos autem & uirginitatem cum humilitate admiramur, & continentiam quæ cum caſtitate & religione ſuſcipitur, approbamus, & renuntiationem ſecularium negotiorum cum humilitate recipimus, & nuptiarum caſtum uinculum honoramus, & diuitias cum iuſtitia & operibus bonis non ſpernimus, & habitum ſimplicem ac ueſtem uiliorem pro corporis diligentia infucatum laudamus, ſicut etiam ſolutas ac fractas in ueſtibus proceſsiones reprobamus. Et domos Dei honoramus, & conuentus qui in his fiunt tanquam ſanctos & utiles ſuſcipimus, pietatem in priuatis domibus non claudentes, ſed omnem locum in nomine Dei ædificatum honoramus, & congregationem ſanctam in eadem eccleſia pro utilitate communi recipimus. Et bona opera quæ ſupra uires in fratres pauperes exercentur ſecundùm eccleſiaſticas traditiones, beatificamus, & omnia quæ per ſanctas ſcripturas, & per Apoſtolos ſunt tradita, in Eccleſia celebrari exoptamus.

20 Εἴ τις αἰτιῷτο, ὑπερηφάνῳ διαθέσει κεχρημένος καὶ βδελυσσόμενος, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, ἢ τὰς ἐν αὐταῖς γινομένας λειτουργίας, καὶ τὰς μνήμας αὐτῶν, ἀνάθεμα ἔστω.

Ταῦτα δὲ γράφομεν, οὐκ ἐκκόπτοντες τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ, κατὰ τὰς γραφὰς ἀσκεῖσθαι βουλομένους· ἀλλὰ τοὺς λαμβάνοντας τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀσκήσεως εἰς ὑπερηφανίαν, κατὰ τῶν ἀφελέστερον βιούντων ἐπαιρομένους τε καὶ παράγοντας. ὑμεῖς τε γὰρ οὖν καὶ παρθενίαν μετὰ ταπεινοφροσύνης θαυμάζομεν, καὶ ἐγκράτειαν μετὰ σεμνότητος καὶ θεοσεβείας γινομένην ἀποδεχόμεθα· καὶ ἀναχώρησιν τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων μετὰ ταπεινοφροσύνης ἀποδεχόμεθα, καὶ γάμου συνοίκησιν σεμνὴν τιμῶμεν, καὶ πλοῦτον μετὰ δικαιοσύνης καὶ εὐποιΐας οὐκ ἐξουθενοῦμεν, καὶ λιτότητα καὶ εὐτέλειαν ἀμφιεσμάτων δι᾽ ἐπιμέλειαν μόνον τοῦ σώματος ἀπερίεργον ἐπαινοῦμεν· τὰς δὲ ἐκλύτους καὶ τεθρυμμένας ἐν τῇ ἐσθῆτι προόδους οὐκ ἀποδεχόμεθα. καὶ τοὺς οἴκους τοῦ θεοῦ τιμῶμεν· καὶ τὰς συνόδους, τὰς ἐπ᾽ αὐτοῖς, ὡς ἁγίας καὶ ἐπωφελεῖς, ἀποδεχόμεθα, οὐ συγκλείοντες τὴν εὐσέβειαν ἐν τοῖς οἴκοις, ἀλλὰ πάντα τόπον τὸν ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ θεοῦ οἰκοδομηθέντα τιμῶντες, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ σύνοδον κοινὴν εἰς ὠφέλειαν τοῦ κοινοῦ. ἀποδεχόμεθα καὶ τὰς καθ᾽ ὑπερβολὴν εὐποιΐας τῶν ἀδελφῶν, τὰς κατὰ τὰς παραδόσεις διὰ τῆς ἐκκλησίας εἰς τοὺς πτωχοὺς γινομένας, μακαρίζομεν. καὶ πάντα συνελθόντας εἰπεῖν, τὰ παραδοθέντα ὑπὸ τῶν θείων γραφῶν καὶ τῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι ἀποδεχόμεθα.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΝ πατέρων.

CANONES SANCTORVM ET BEATORVM PATRVM, QVI ANTIOchiæ conuenerunt.

SANCTA & pacatiſsima synodus in unum congregata, his qui per ſingulas prouincias ſunt, unanimis ſanctis, & conſacerdotib. in Domino ſalutem.

Gratia & ueritas Ieſu Chriſti Domini & ſaluatoris noſtri, ſanctã & Antiochenã eccleſiã uiſitãs, & in unũ cõnectens per cõcordiã pacatiſsimi ſpiritus: multa quidẽ & alia perfecit, in omnibus autẽ ſuggerente ſancto & pacifico ſpiritu, etiam hoc perfecit, ut quæ una ſunt recte cõſtitui, tũ plurima conſideratione & iudicio una

Η Αγία, καὶ εἰρηνικωτάτη σύνοδος, ἡ ὑπὸ τοῦ θεοῦ συγκροτηθεῖσα ἐν ἀντιοχείᾳ, ἐξ ἐπαρχίας συρίας κοίλης, φοινίκης, παλαιστίνης, ἀραβίας, μεσοποταμίας, κιλικίας, ἰσαυρίας· τοῖς κατ᾽ ἐπαρχίαν ὁμοψύχοις καὶ ἁγίοις συλλειτουργοῖς, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Η χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν, ἐπισκεψαμένη τὴν ἀντιοχέων ἁγίαν ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ συνάψασα μετὰ ὁμονοίας καὶ συμφωνίας καὶ πνεύματος εἰρηνικοῦ· πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα κατώρθωσεν, ἐν πᾶσι δ

καὶ